

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

בית המוזה

כמו כל רעיון גאוני, בא גם זה במקרה. ר' איציה פייבל קונצ'מאכר טייל לו לתומו ברחוב הקריה, כשנענץ מבטו בשני בניני פאר. מימין התנשא בית הרופאים עלישם רבי משה בן מיימון, על המש קומותיו קצופות השיש. משמאל התרוממו שבע ה' קומות של היכל הרבנים עלישם רבי יוחנן ברוכאי. באמצע היה מגרש ריק.

ר' איציה הורה לו בהיסח'הדת מה נמצא בין רופא ורבי? ופתח, כמו ברק מן השמיים, עלתה בו התשובה: המוזה! ר' איציה היה מוזהל.

משם היתה הדרך קצרה — לבית העיריה. ר' איציה פנה לראש העיר, הסביר כי כלי בני העיר נימולים, וכל הנימולים הם בעלי זכות בחירה. העיריה נתנה את המגרש חינם.

למחרת היום נוסדה חברת בית המוזה עלישם ד"ר אלברט איינשטיין בע"מ (מדוע איינשטיין? מדוע לא? הוא נימול, לא?) בשמה פנה ר' איציה לכל המוסדות, כדי לקבל את התמיכה המתאימה. משרד הדתות מימן את הקומה הראשונה (32 חדרים, מסדרון עמודים, אולם שיש). משרד הבריאות מימן את הקומה השניה (ארכיון כלי המילה בכל הדורות). תוך זמנה לרמת המילה של חיילי צה"ל תרם משרד הבטחון את חלקו (הקומה השלישית והרביעית). רשות הפיתוח ומשרד העבודה תרמו את העיסורים שסימלו את מותה המקצוע.

טכס הפתיחה התקיים באווירה נרגשת. בנאומו היסטורי הביע ראש הממשלה את ההשערה שגם הבוראה נימול.

ר' איציה היה מנהל הבית בשנה הרא' שונה העביר החלטה שלא תבוצע בישראל שום מילה אלא בבית המוזה (250 ל"י ה' מילה, הנחה לתאומים). בשנה השניה הוח' לט שלא יימול שום זכר אשר הוריו לא קיימו את טכס נשואיהם בבית המוזה (2000 ל"י הטכס, עם הנחה למילה שתבוצע תוך תשעה חודשים ושבעה מיום הנשואין). מאז חי ר' איציה בשליחות.

חכמותיו של ברוק

שלמה ברוק, שחקן תיאטרון "הבימה", ידוע בין חבריו לבמה כבעל חוש הומור חריף ביותר. עד היום מזכירים, למשל, כיצד נכנס פעם לבית בחברת אחיו והכריז: "ברוקים הבאים!"

יום אחד, בזמן שהוצגה על הבמה הצגת "אגדת שלושה וארבעה", שלא הצליחה ביותר ונידונה לחיים קצרים, נראה ברוק כשהוא מהלך מאחורי הקלעים על קצות אצבעותיו בזהירות רבה. כשעבר במקום אחד ממשתתפי ההצגה, רמו לו ברוק באצבעו לגשת אליו ולחש על אוזנו בצער קודר:

"אתה יודע למה אני הולך כל כך בשקט? מפני שההצגה גוססת."

מעשיות מהצרבל

מעשה ברי יהושע רוקח, רבה של בלו, שבא לברודי והקיפו אותו החסידים רוב כבוד ותרועה. בא לפניו ר' אהרן שליפר, תלמיד חכם שדעתו נטרפה עליו, ואמר לו:

"רבי, חסידים, שהם מחצית העיר, רצים אחריך, מתנגדים, שהם מחצית העיר, אינם רצים אחריך. אם אתה מכניסני לכרכרה שלך, תרוץ העיר כולה."

שאל הרבי: "כיצד?"

השיב: "המחצית האחת תרוץ אחרי, משום שאני משוגע, והמחצית האחרת תרוץ אחריך, משום שהם משוגעים."

★ ★ ★

מעשה ברי אהרן רוקח, רבה של בלו, שבאו אליו חסידים רבים והצטופפו סביבו. אמר להם כי יניחו לו, שאין בו כוח לעמוד בדוחק, ולא נענו לו. אמר בלשון שהיה בה מן התחנון והתלונה כאחת:

"אילו רבי שלי אמר לי כך, הייתי קופץ מן הגג ונשמע לו."

מיד הסתלקו לצדדים ופינו לו דרך.

★ ★ ★

מעשה ברי אהרן רוקח, רבה של בלו, שנסע מתל-אביב לירושלים. כשכנס למנוחת ארץ:

"כל דבר אתה למד ממנו מידה טובה. מה אתה למד ממונית? מידת עניות — כשאתה נכנס, על כרחך אתה כופף את עצמך."

★ ★ ★

מעשה ברי מרדכי פלך, יד ימינו של הר' יהושע רוקח מבלו, שדיבר בענייני אכילה, שהיה בקי בהם להפליא, ואמר:

"יהודי שאכל חצי אוזו וכרסו שוב אינה קולטת כלום. הוא זולל וסובא. שכן, איך זה יהודי מפטם כריסו כל כך, שלאחר שהוא אוכל חצי אוזו, שוב אין היא קולטת כלום?"

★ ★ ★

מעשה בשלושת חסובי היושבים בחצר בלו, שהחליטו לכהן בליל-הושענא-רבא לאותו רגע של הרף-עין שאומרים עליו כי בו השמיים נפתחים וכל משאלה הנאמרת בו ברגע, סופה להתגשם. נדברו שלושתם, שהיו מתכוננים למקוה שבבית המרחץ של בלו, וכל אותו הלילה חזרו כל אחד על מלה אחת שבה כלולה כל המשאלה. האחד אמר וחזר ואמר: "חמיצה!" האחר חזר ואמר: "אטריות!" והשלישי חזר ואמר: "רוטב!"

אומנם, בבוקר נוכחו שלושתם לדעת כי המקוה לא הפכה ליאור של חמיצה ולא לחבית של אטריות ולא לבריכה של רוטב. אבל השלושה זכו בכינויי קבע: ר' מגדל בורשט, ר' יונה לוקש ור' יואל יישקה.

★ ★ ★

מעשה בחסיד בלו שנקרא בשם "יעקב עם דלי האטריות", על שום שהיה חוזר ואומר:

"ראש מאחיי שאזכה לדלי מלא אטריות, ואעמוד ואבלענו."

פעם קיימה חבורה של חסידים את הפצו, ונתנו לפניו דלי מלא אטריות, ועמד ובלע עד תומו. אמרו לו: "נו, ר' יעקב, נתקיימה משאלת לברך?" השיב: "לא. אני התכונתי לדלי שאין לו תחתית."

בעיקבות קצרת צימוקים וקצרת אגוזים, מאת דב סרן

עד שיוצא עשן

תעלול כזה יכול להעלות על דעתו רק ישראלי הנמצא בלונדון ומשתעמם. במצב כזה נמצא חיים ברקאי, סטודנט בבית-הספר לכלכלה, כשעלה יום אחד לרכבת התחתית, לקרון המיועד אך ורק לבלתי-מעשנים, כשסיגריה נעוצה בזוית פיו. למרות הערפל הכבד שכיסה את העיר ומילא גם את הקרון, הבחינו כמה מן היושבים בתופעה מוזעזעת זו, וכתפיהם התכווצו מיד בבחילה. חיים בחר לעצמו פינה מעורפלת היטב ר' התיישב בנוחיות. מפעם לפעם נשף נשיף פה עוה, והערפל הלבנבן התאבך ב' תימרות עלגלות סביב ראשו.

אחד הגינסלמנים פנה לצעיר הזר ואמר בנימוס קר כקרח: "אדוני, זהו הקרון המיועד לבלתי-מעשנים."

"אני מודה לך, אדוני," השיב חיים באנגלית אדיבה למופת. "זה ידוע לי." והוא הוסיף לדבריו מציצה ונשיפה. לאחר שתקפה של דקות אחדות, חזר הגינסלמן בחריפות של כמה מעלות: "אדוני, זהו קרון לבלתי-מעשנים!"

"בוודאי, אדוני," השיב חיים בשלוה האנגלית המפורסמת, "הרי אמרת לי זאת, לא כן?" והוא ניער את הסיגריה קלות באצבעות יד ימינו.

זה כבר עבר את הגביל לגביה של אשה בגיל העמידה, שהחלה להשתעל ולהשתנק. בין שיעול לשיעול, נאנחה ואמרה ליושב לצידה: "ג'ורג' יקירי! אינני יכולה לשאת זאת יותר! העשן גורם לי תמיד מחנק!" מישהו, פחות קר רוח מן הממוצע הלאומי, השמיע בקול כמעט-רם וכמעט-ברור את המלה: "חוצ' פה!" היחיד שהחליט על מאמץ חינוכי נוסף, היה הגינסלמן הראשון, שאמר לחיים: "האם לא ידוע לאדוני כי בק' רונות לבלתי-מעשנים אסור העישון?"

"בוודאי שידוע לי," היתה התשובה. כשנעצרה הרכבת בחתנה אץ הגיני טלמן להזעיק את אחד ממבקרי הכר' טיסים. חיים הושיט לו מיד עם בואו את הסיגריה. היא לא הודקה ייעולם, אך הערפל הכבד נמצ את ההבחנה. משה פרוינד, לונדון

טעות לעולם צודקת

אידה קמינסקה נפגשה עם חנה רובינה, השתיים התגשפו ובכו משמחה (ידיעות אחרונות)

יהודית יהודי, ראשון לציון נקיש'אש.

56 עורכי דין חדשים נוסחו לרשימה, (תנופה)

אליק מג, חיפה

ההסוואה, כל ההסוואה ושום דבר מבד ההסוואה.

טנדר עם רשיון להובלת נוסעים מחפש עבודה. (הארץ)

מרכזי דן, תל-אביב מוכן לספק נהג.

נשיא המדינה יפנה ליהדות ה' עולם לבקר בתה העשור — מכרז נשיא איטליה, (כותרת בלמרחב)

שלמה ירון, ירושלים אריוודרצי דרומה!

הערות-שוליים

סיכום שבועי קצר של המצב במדינות הערביות: ...

... סוריה סוררת, מצריים בין המצרים, ערב מתערבת, ירדן יורדת לחייהן, לבנון מלבנת את העניינים, עיראק עורקת ותימן מיתממת.

★ ★ ★

אין כל יסוד לטענה, כי המפקח הכללי יחזקאל סהר ושאר קציני המשטרה הגבוהים אינם זקוקים באמת ובתמים למכונות החדישות שהומינו ...

... סוף סוף, השקר אין לו רגליים.

★ ★ ★

האוצר עומד על דרישתו לגבות 150 ל"י בעד היתר-ציאה ...

... מעתה נותרה רק בריחה אחת: לצאת מן הכלים.

★ ★ ★

מה שם ייקרא לקריית-הפלדה החדשה, שחברת "כור" ממשיכה לבנותה במרץ, למרות דו"ח המומחים השלילי בהחלט שפורסם השבוע ...?

... "כור ירוז".

אני שמח להכריז כי מר פרץ אורן והעלמה